

Maar thans komt de rechtvaardiging. Een diabolische weerzin tegen den huidige toestand der menscheid, niet door haar eigen schuld, maar feitelijk door de schuld van het geschapen zijn; en wie wordt dan de schuldige?

Voorts het volkomen vernietigen van het bestaande, en het verlangen naar een zuivere wereld zonder eenigen smet en van volkomen geluk, waarbij de mensch al zijn begeerten kan vervullen; een wensch, die alle misdaad, hoe gruwelijk ook, verontschuldigt en zelfs rechtvaardigt.

Hebben wij daarvan niet reeds veel moeten beleven?

Men spreekt van ideologen en van idealisten.

Zij verschenen ook voor onze tribunalen.

Het is reeds erg genoeg.

Maar wat ons doet beven is het droef verschijnsel, dat de gnostiek opnieuw ook de christelijke kringen wordt binnengeleid, als zou zij een beteren kijk geven op de schepping dan wat Schrift en belijdenis ons leeren.

Wat ons doet beven is, dat er theologen zijn, die reeds ruimen ingang vonden in wat zich nog christelijke kerk noemt, profeten zooals zij worden aangeduid, die zich zeker niet bewust zijn van het kwaad dat zij stichten en of ernstig zouden protesteeren of in wilden angst zouden vluchten als het kwaad, dat zij zelve mee werkten, zichtbaar werd, maar die niettemin een Marcion bijvallen, zeggende, dat zij weigeren te vlag te zetten op de modderschuit dezer wereld, die, hoe boos de mensch ook werd, toch Gods wereld is en blijft.

En die, als zij van God en Christus spreken, feitelijk niets anders bedoelen dan dat „hoogere deel“ van den autonomen mensch, dat lijnrecht staat tegenover het „lagere“ — die tweespalt in den mensch — en die de verlossing hierin zien, dat dit hooger deel tot het goddelijke en zuivere terugkeert; eindelijk God en mensch weer één.

Dat is, wat men ook daartegen moge inbrengen, de kern van deze ellendige ketterijen, die men nota bene als reformatische waarheden durft aan te kondigen.

En het gevolg is datgene wat wij thans in de revoluties onzer dagen rondom ons zien gebeuren.

Is het niet, zoo werd toch gezegd, is het niet mogelijk, dat de bolsjewist, die met grimmigen haat tegen de huidige samenleving vervuld is en geen gruwel te erg vindt tot vernietiging, opdat zijn ideologie, zijn droom eener zuivere wereld er komt, beter de wet Gods volbrengt dan de kerk van Christus in haar gehoorzaam volgen der Schrift?

Laat ons wel bedenken welke diepten van satan, die zoo komt als een engel des lichts, zich hier voor ons openen.

Met hartelijke groeten en heilbede.

Uw toegenegen,
MARNIX.

GEREFORMEERDE KERKEN
(Onderhoudende Art. 31 K.O.).

Beroepen te:

Nijkerk: B. Jongeling te Sappemeer.

Berkum, Alkmaar, Bergschenhoek en Noordbergum: Cand.

J. Kok te Hilversum.

Rotterdam-Feyenoord: W. W. J. van Oene te Oud-Loosdrecht.

— ADRESSEN. — ZWIJNDRECHT-GROOTE LINDT. Het adres van de kerk is voortaan bij Ds K. J. Dijkema, Bilderdijkstraat 69, Zwiindrecht. Adres in Handboek vervalt.

— SCHEVENINGEN. Vacantiegangers, de kerkdiensten zijn des Zondags 10.30 en 5 uur in de Savornin Lohmanschool, Willem Beukelszoonplein (bij de Kanaalweg).

— EDE. Men schrijft ons: 22 Juni '47 is de Geref. Kerk (Art. 31 K.O.) alhier geïnstitueerd.

Als scriba treedt op W. O. de Graaf, Stationsweg 25. Adres diaconie: T. v. Neutigen, Dorpsstraat, Lunteren. Ede is Garnizoenskerk, adres scriba.

— NOORDBERGUM c.a. Ds Joh. de Wal is voornemens van zijn gemeente Noordbergum c.a. afscheid te nemen op Zondag 13 Juli in den middagdienst, om op Zondag 20 Juli intrede te doen te Rijnsburg, na vooraf bevestigd te zijn door Ds J. van der Schaaf van Delft.

— BUITENZORG. Blijkens ontvangen inlichtingen is alhier Zondag 8 Juni de Gereformeerde kerk geïnstitueerd. Dit geschiedde met medewerking van de Kerk van Batavia. Des morgens werd door Luit. Bouwhuis, ouderling van Batavia een preek gelezen, waarna een gemeentevergadering werd gehouden. Hier werden 2 ouderlingen en 1 diaken benoemd, die in den middagdienst, die eveneens onder leiding van denzelfden ouderling stond, in hun ambt werden bevestigd. De vervulling van het ambtswerk zal voor deze broeders bijzondere moeilijkheden meebrengen. In de eerste plaats de „vlootende“ bevolking, waaruit de leden van deze gemeente komen: Er is slechts 1 gezin, dat een vast domicilie in Buitenzorg heeft. In de tweede plaats de uitgestrektheid van de gemeente en het aantal kleine groepen, waaruit de samenleving bestaat. „Maar“, zoo vervolgt het schrijven, waaraan het bovenstaande is ontleend, „met Gods hulp

hopen wij al onze krachten te kunnen geven aan dit mooie werk. Hij heeft ons in dezen korten tijd van werken hier reeds grootelijks gezegend“. Niet alleen de leden van een onzer kerken bezoeken kerkdiensten en contactavonden, er zijn ook velen uit andere plaatsen (syn. Gereformeerden, Hervormden), die regelmatig komen. Er zijn er zelfs, die den wensch te kennen gegeven hebben te behooren tot onze kerk, omdat ze de groote lauwheid voelen van de Protestantsche Kerk te Buitenzorg. Met veel vreugde wordt de komst van Ds v. d. Stoel tegemoet gezien.

Het adres van de kerk is: C. H. Arnold, Hoctulanuswoning 's Lands Plantentuin, Buitenzorg. Plaats en tijd der kerkdiensten worden in het Buitenzorgsch dagblad bekend gemaakt.

— ZENDINGSBLAD. In verband met het feit, dat de heer C. C. de Vries voor korten tijd naar Indië vertrokken is, worden alle Zendingscommissies, die nog niet geantwoord hebben op de circulaire inzake het te verschijnen Zendingsblad vriendelijk verzocht de opgave van het aantal abonné's op te sturen niet naar Nijkerk, maar naar Ds D. Vreugdenhil, Tuinstraat 1, Zwolle.

Willen alle commissies dit ten spoedigste doen?

Tevens wordt er opnieuw op attent gemaakt, dat quaestor van zendingsdeputaten is de heer Mr Dr J. Meulink, Ie Veldkampstraat 1, Enschedé. Gelden moeten gestort worden op postrekening 442338 ten name van den quaestor of bij de Twentsche Bank te Enschedé ten name van den Quaestor der Generale Kas van de Zending der Geref. Kerken (onderh. art. 31 K.O.).

— Ds G. SPIJKER. Ds Spijker schreef „aan de leden der Gereformeerde Kerk te Urk volgende brief:

Mijn besluit tot vrijmaking, genomen Zaterdag j.l., is ongetwijfeld diezelfde avond tot U doorgedrongen. Het heeft U geschokt. Dat kan ik mij levendig voorstellen. Daarom voel ik mij gedrongen mij langs deze weg tot U te richten. Ik neem aan, dat U vertrouwt, dat dit besluit door mij in heilige ernst, en na smeking om licht en wijsheid van boven genomen is.

Drie jaren lang heb ik met hart en ziel geworsteld voor de eenheid van de Gereformeerde Kerk van Urk. Ik meende, dat dit mogelijk was, daar de Kerkeraad welbewust de ambtsdragers niet heeft willen binden aan de leeruitspraken der Generale Synode, ook als ze uitspraken zich daarvan onmogelijk te kunnen conformeren. Wel drukte mij de verantwoordelijkheid voor de schorsingen en afzettelingen op vele plaatsen, waar deze binding wel werd opgelegd. Maar de Kerkeraad deed toezegging op toezegging alles te zullen doen tot herstel van de betrokken scheur in de Kerken. Het bleef echter bij zeggen. Zelfs kwam de Kerkeraad en niet toe om openlijk voor dit standpunt in de Gemeente of op de meerdere vergaderingen uit te komen. Bezwaarde Broeders, die opkwamen tegen het geschonden recht, werden met 'n kluitje in het riet gestuurd, met verwijzing naar het zgn. bemiddelend standpunt. Tot daden kwam het echter niet. Dan zouden de tegenstellingen zich openbaren; en de gemeente moest rustig gehouden worden. Zo kwamen we terecht in het moeras der onwaarschijnlijkheid.

Aan deze onwaarschijnlijkheid werd ik pijnlijk ontdekt door de wijze, waarop de Kerkeraad zich in de maand Mei stelde achter de actie van de Friese predikanten. De kerkeraad moest antwoord geven op enkele ingekomen stukken en positie bepalen tegenover de vrijmaking. Hij besloot als verklaring van eigen standpunt over te nemen het vierde hoofdstuk van hun brochure „Om recht, revisie en hereeniging“. Daarin verbinden ze zich in de Kerken te zullen doen wat mogelijk is tot wegneming van de bezwaren, die hen drukken. Welke bezwaren? De concrete schuld van de synode in de kerkelijke ellende, het geschonden recht; en de vervangingsformule, die een hinderpaal is op de weg naar hereeniging. Dit stuk heeft de Kerkeraad voor zijn rekening genomen, maar met een noot. En die noot is dan, dat sommige uitdrukkingen wat scherp geformuleerd zijn, en dat zijn dan juist de genoemde uitdrukkingen. Maar dat is erg, zo neemt men het hart uit het stuk weg! Op deze wijze konden broeders, die absoluut het standpunt van de Friese predikanten afwijzen, er voor stemmen. En dat geschiedde om de lieve vrede.

Dit heeft me zo benauwt, dat ik gekomen ben tot de scherpe uitdrukkingen in mijn preek van Zondag 18 Mei. Ik moest getuigen tegen wat ik zag als de nood der Kerk. Ik moest in het gebed deze nood de Heere voorleggen. Dit heeft de Kerkeraad geroepen tot het nemen van het besluit van 23 Mei, dat U is medegedeeld op de Gemeentevergadering van Zondag 8 Juni. Ook ik heb dit besluit aanvaard. Ik wilde tot het uiterste alles proberen om de eenheid van de Kerk van Urk te bewaren. Natuurlijk, dit moest gebeuren in de weg van waarheid en recht. Ik nam in dit Kerkeraadsstuk de verwijten in mijn richting. Ik greep met beide handen aan de verklaring van de Kerkeraad, dat hij zich niet gehouden had aan de richtlijnen, gesteld door de synode ten opzichte van de behandeling der bezwaren, en van het willen steunen van de actie der Friese predikanten. Het is misschien naïef, maar mijn overtuiging was: mijn getuigenis op Zondag 18 Mei tegen de onwaarschijnlijkheid heeft geholpen. Ik zag er gebedsverhoring in. Mede van Urk uit zou er strijd gevoerd worden voor herstel van geschonden recht. Urk wil zich niet laten binden en zal eisen de opheffing der schorsing van ambtsdragers, aan wie men wel die binding heeft opgelegd.

Ik heb mij vergist. Ik heb „ja“ gezegd, en ik had „neen“ moeten zeggen. Dat betuig ik hier openlijk. Met mijn ja-woord heb ik mij opnieuw laten binden. In veel opzichten komt dit stuk mij tegemoet, en tegelijk slaat het me lam, en zet het mij een slot op de mond. De bedoeling van het stuk is metterdaad getuigenissen als op Zondag 18 Mei te voorkomen. Ik mag niet opkomen tegen de zonde, en vóór waarheid en recht. Dit heb ik niet willen zien, zelfs niet op de Gemeentevergadering. Ook deze vergadering ging ik tegemoet met een hart vol hoop. Daar zou de Gemeente precies gezegd worden welk standpunt de Kerkeraad voorstond. Toen ik bij het begin van die vergadering verklaarde: „Ik denk niet aan vrijmaking“, was het mij volkomen ernst. Ik wilde daar niet aan denken. Ik wilde mijn ideaal niet prijs geven.

Maar toen is het opnieuw begonnen. Die avond werd voor mij een grote teleurstelling. Ik miste de gemeenschap der heiligen. 't Werd voorgesteld, dat we trouw synodaal hadden geleefd. Onzusterlijk werden sprekende broeders uitgejouwd. Niet de minste moeite werd gedaan om bezwaarde broeders vast te houden. Openlijk werd verklaard, dat we eerst moesten afwachten de doorwerking van het proces der vrijmaking. Scherp werden bepaalde broeders in een kwaad daglicht gesteld. Ik kon aan het slot niet danken, alleen bidden.

En toen heb ik een moeilijke week gehad. Broeders met wie ik gesproken heb, zouden daarvan kunnen getuigen. Ik zag alweer de zonde der onwaarschijnlijkheid, die we gemeenschappelijk bedreven. De Zondag naderde waarop ik het Woord moest bedlenen en voorgaan in het gebed. Ik moest getuigen tegen de zondige toestand, waarin we verkeerden, ik moest deze nood opdragen in het gebed. Ik mocht echter niet, ik was gebonden! Maar dan zou ik niet kunnen preken en bidden. Toen heb ik gezien wat vrijmaking is: aflegging van de zonde, eenvoudige gehoorzaamheid. Ik ben niet tot een andere Kerk overgegaan, ik heb mij vrijgemaakt van de zonde van de Gereformeerde Kerken in Nederland, en van de Gereformeerde Kerk van Urk. Zulk een vrijmaking is geen scheuring, geen zonde, maar roeping van Godswege.

Broeders en zusters! Ik kan en mag U niet loslaten. Jezus Christus heeft mij hier gesteld in het ambt van Dienaar des Woords. In Zijn Naam roep ik U op eveneens te breken met de zonde van onwaarschijnlijkheid en te gaan de weg der eenvoudige gehoorzaamheid. Met een kunstmatige eenheid, waarin de Heilige Geest niet kan werken, en het geweten wordt afgestompt is de Heiland niet gediend. Hangt niet aan 'n gebouw, of aan 'n bank of stoel, want dat is beeldendienst. Komt daar, waar de Heere zijn volk vergadert tot de Dienst des Woords en der gebeden.

Urk, 18 Juni 1947.

Uw Ds G. SPIJKER.

— UITNOODIGING VOOR DE 55e CENTRALE DIACONALE CONFERENTIE DER GEREFORMEERDE KERKEN, D.V. te houden op Woensdag 16 Juli 1947, des voormiddags om 10.30 uur in „Het Tehuis“, Lutkenieuwstraat 13, te Groningen.

Dagorde:

1. Opening door den Voorzitter der Conferentie, de heer J. H. Veenkamp.

2. Notulen der 53e en 54e Conferentie.

3. Presentielijst.

4. Mededeelingen van het comité.

5. Benoeming comité-leden. Aftredend zijn de heeren Jac. Bosch Jzn. te Zwolle, J. Boverhuis te Assen, Mr A. Bremer te Rotterdam en J. H. Veenkamp te Amersfoort.

De verkiezing in deze vacatures moet plaats hebben door de Provinciale Conferenties van Gelderland-Overijssel, Drenthe, Zuid-Holland en Utrecht.

6. Benoeming leden der redactie van „DIENST“ (gedeelte der diakenen). Het comité stelt voor de aftredende redactieleden Ds G. Koenekoop, Prof. C. Veenhof en J. H. Veenkamp, opnieuw te benoemen en de redactie uit te breiden met Mr Hummelen te Groningen.

7. Benoeming adviseurs der Conferentie. Het comité stelt voor, dat ook de adviseurs periodiek aftreden, volgens een door het comité op te maken rooster.

Dit jaar, stelt het comité voor, de aftredende adviseurs Ds M. de Goede, Ds G. Koenekoop en Prof. C. Veenhof, opnieuw te benoemen.

8. Benoeming leden van het bestuur der stichting voor de oprichting en instandhouding van Tehuizen voor Rust- en Herstelbehoeftenden. Voor de aftreding zal door het stichtingsbestuur een rooster worden samengesteld. Dit jaar wordt voorgesteld, geen aftreding te doen plaats hebben.

9. Behandeling der volgende vragen en voorstellen:

Van de diaconie van Groningen:

a. Behoort het tot de taak der Diaconie, een Bureau voor Sociale Hulp te stichten, om daardoor huishoudelijke hulp te verlenen aan die gezinnen, die wel hulp kunnen betalen, doch door de tijdsomstandigheden geen hulp kunnen vinden?

b. van de Diaconie van Scheveningen:

Hoe moet de houding van onze Diaconieën zijn, ten opzichte van de steeds verder gaande overheidsbemoeiingen, zoals die onder andere blijkt uit de wet ouderdomspensioenen, consumentencrediet, enz.?

c. van de Diaconie van Zwolle:

De Diaconie der Gereformeerde Kerk te Zwolle, stelt aan de 55e Conferentie voor:

1e. een buitengewone conferentie te houden, die speciaal gewijd is aan het werk van de zusters der Gemeente, in het belang van den Diaconalen arbeid;

2e. tot deze conferentie uit te nodigen de zusters der Kerk, in het bijzonder die, die in dezen arbeid werkzaam zijn, zooals sociale verzorgsters, sociale helpsters, leden van zustercomité's, enz.

3e. het comité uit te nodigen, deze conferentie voor te bereiden en samen te roepen.

Toelichting: De Diaconie van Zwolle is van meening:

a. dat het van groot belang is, dat de zusters der Gemeente een werkzaam aandeel hebben in den Diaconalen arbeid;

b. dat het zeer gewenscht is, dat hieraan speciale aandacht wordt gewijd en

c. dat door een buitengewone conferentie voor dit werk richtlijnen kunnen worden gegeven en deze arbeid zeer zal worden bevorderd.

Op deze conferentie zou de principiële kant kunnen worden behandeld in een referaat, te houden door een persoon, die hiertoe volkomen in staat is, terwijl de praktische zijde zou kunnen worden belicht door een zuster, die in dezen arbeid werkzaam is.

10. Pauze.

11. Referaat van Prof. P. Deddens, hoogleraar aan de Theologische Hoogeschool over „De positie van de diakenen in den kerkeraad“.

12. Bespreking over dit referaat.

13. Slotwoord van Ds D. van Dijk, predikant der Gereformeerde Kerk te Groningen.

14. Sluiting.

Mededeeli

a. Logie

zoo spoedi

Groningsel

Groningen

b. Ontm

door de D.

des avond

c. Park

rijwielfbew

de Vischr

d. Maal

voor het j

f2.50 per

het gebrui

opgeven

e. Pres

tielijst, di

f. Reisk

afgevaard

g. Agen

op aanvra

mité Jac.

h. Toeg

gankelijk

voor alle

dienst der

i. Voorb

verzocht,

onze conf

lijk is, op

Het cor

onze 55e

geta bij

Groninger

conferenti

conferen

Het com

conferen

Het co

Gereform

— BOI

EENIGIN

volgende

ingekome

Het Be

Vergader

stellen.

Ter be

bevorderl

volgende

„De vo

bij en de

eeniging;

De voo

uit hetge

wille van

volgende.

De Ve

heert re

wandeling

Vereenigi

op haar r

beslist o

ren der v

ongedeel

heid van

gezien, is

gesproken

de verdee

ons gem

mocht ko

organisat

behande

hebben g

alle twist

te blijve

eeniging.

Dat vo

werden o

derheid.

en 5 „vr

Na ald

was er

beter zeg

goederen

van alle

wezen. A

stemmen

alissing

ceerd, ze

goederen

Het ins

dere par

Wegen, t

voor haa

meer aan

Wij ma

bespreki

in de ver

is de res

schikking

gevallen.

de uitvo

en jurid

oplegt.